

på arbejdsmarkedet. Det vil sige enlige med børn og måske i hovedsagen kvinder.

Det var vores opfattelse, at den oprindelige model var langt ringere, og derfor er det klart, at vi foretrækker den her. Vi mener som sagt, at man bør gå videre ad den her vej, og det vil vi gerne opfordre regeringen til at overveje.

Vi vil selvfølgelig også benytte lejligheden til at sige: Der skal gøres noget for arbejdsmiljøet, der skal gøres noget for at nedbringe sygdom, men det skal gøres med andre instrumenter end det, der ligger her.

Socialministeren (Karen Jespersen):

Jeg er, jeg havde nær sagt tilfreds og glad for, at forslaget nu bliver vedtaget af Folketinget, for de penge skal findes, de skal skaffes. Vi kan se, at statens udgifter til sygedagpenge stiger, og det er en meget vigtig målsætning, og det er vigtigt for landet, at vi er i stand til at holde væksten i de offentlige udgifter i ro. Det er det, dette forslag skal bidrage til.

Jeg mener stadig væk, at der er en sammenhæng med sygedagpengene på den måde, at det er et signal til arbejdsgiverne om, at de også har et meget vigtigt medansvar for at holde sygedagpengene i ro, og at de også skal bidrage til det.

Det er rigtigt nok, at i det oprindelige forslag var der en mere direkte sammenhæng, men det var der jo ikke et flertal for her i Folketinget, og derfor er der nu kommet det ændringsforslag, som ser ud til at blive vedtaget.

Jeg mener, det er helt forsvarligt i forhold til arbejdsmarkedet, fordi der er tale om et begrænset bidrag, hvor det ser ud til, at påvirkningen af beskæftigelsen er så lille, at man næsten må kalde den ikkeeksisterende.

Det er også helt klart, at dette forslag er i forhold til det oprindelige forslag bedre for de mindre virksomheder. Jeg synes ikke, der er noget underligt i, at Håndværksrådet også siger, at de hellere ville have været bidraget her helt foruden, men de siger jo helt tydeligt, at det er bedre end det første forslag, fordi det betyder en mindre belastning for dem.

Men samtidig er det jo en understregning af, at det er vigtigt, at vi gør noget andet for at nedbringe udgifterne til sygedagpenge. Og jeg bliver altså harm, når hr. Tom Behnke fremstiller det, som om der ikke sker noget som helst andet. Denne regering har faktisk ændret de sociale love på en række afgørende punkter

netop for at sørge for, at der bliver forebygget, og at der sker en meget tidlig indsats.

Hr. Villy Søvnald nævnte under andenbehandlingen Vejle Kommune som et eksempel på, hvordan man ved at lave en tidlig målrettet indsats faktisk kan vende udviklingen, sådan at udgifterne til sygedagpenge falder. Jeg har undersøgt eksemplet fra Vejle siden andenbehandlingen, og det er rigtigt. Der gør man det, at man tager fat i folk allerede efter 4 uger på sygedagpenge, og man har nogle mennesker, der er meget målrettede med at få dem integreret på arbejdsmarkedet igen, og det bidrager altså til, at udgifterne til sygedagpenge falder.

Det samme gør andre kommuner, og Københavns Kommune er et andet eksempel på en kommune, hvor man er ved at vende udviklingen. Og det er lige præcis de instrumenter, vi skal sørge for bliver brugt ude i kommunerne, og det har vi ydet et større bidrag til ved her i Folketinget at vedtage de lovændringer, vi har vedtaget, og nu handler det om at få dem til at virke og være effektive ude omkring i landet. Så tror jeg også vi kan få vendt den udvikling, vi ser i øjeblikket.

(Kort bemærkning).

Tom Behnke (FP):

Jeg har kun ét spørgsmål til ministeren, og det skulle være til at svare på.

Ministeren siger her, at forslaget er udtryk for, at virksomhederne skal være med til at holde sygedagpengene i ro, og så er mit spørgsmål: Hvad nu, hvis det i løbet af nogle måneder viser sig, at sygedagpengeudgifterne falder? Kan ministeren bekræfte, at ministeren skriftligt over for Socialudvalget har svaret, at beløbet på de 325 kr. så ikke vil blive nedsat?

(Kort bemærkning).

Karen Højte Jensen (KF):

Da socialministeren helt klart siger, at der overhovedet ingen sammenhæng er mellem sygefraværet og det her lovforslag, drejer det sig altså om at få flere penge, nemlig 500 mio. kr. mere, ud af virksomhederne, altså om en yderligere skat.

Og så siger ministeren, at det er et signal til arbejdsgiverne om, at de skal tage et medansvar for sygefraværet. Men hvordan skulle det at straffe arbejdsgiverne med en afgift, som er fuldstændig uafhængig af, om de gør noget eller de ikke gør noget, motivere dem til at gøre en ekstra indsats?